

عنوان مقاله:

سازه فضاکار معلق با مهارکابلی

محل انتشار:

هفتمین کنگره ملی مهندسی عمران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمد گلمحمدی - مجتمع آموزش عالی تربت حیدریه

احسان بهرامی جوین - موسسه آموزش عالی اقبال لاهوری

نیما رضوانی - مجتمع آموزش عالی تربت حیدریه

خلاصه مقاله:

در طراحی سازه سقف چندفاکتور می بایست لحاظ شود: طول دهانه پوششی، بارهای وارده، نحوه باربری، ارتفاع تیروجان سقف، جنس و ساختارهندسی سقف، زیبایی و کاربری سقف در طرح ابداعی سازه فضاکار معلق با مهارکابلی باتوجه به اصول مذکور نوآوری هایی چون تغییر الگوی طراحی و محاسباتی تلفیق سازه معماری و القای رفتار سازه ای مطلوب در برابر نیروهای دینامیکی جانبی صورت گرفته که عملاً طرح سازه را از سایر مدل های سقفی رایج مجزا کرده است در این طرح با کاهش دهانه بین تکیه گاهی و افزایش شمارتکیه گاه ها توسط کابل ها استفاده از ویژگیها سقف فضاکار و نیز معلق کردن سقف برای آزادی حرکت آن به هنگام بادوزلزله سعی بر ابداع ساختاری جدید در طراحی سازه ها شده است این سازه برای ارایه نوع کاربری طبق استانداردهای طراحی اشیانه هواپیما برای استقرار دوفروند بوئینگ 737 با یک فروند بوئینگ 747 باقابلیت چرخش 40درجه حول محور عقب حداقل ارتفاع 17متر ازکف برای سقف و 85متر فاصله دیرک ها طراحی شده است

کلمات کلیدی:

سازه فضاکار معلق، دیرک بتنی نگهدارنده کابل، سیستم مهارکابلی، سیستم اتصالات مرو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/216656>

